

Ess de trei ori in septemana: Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a, candu o cõla intrãga, candu numai diumetate, adica dupa momentulu impregiariloru.

Pretulu de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe anu intregu	8 fl. v. a.
„ diumetate de anu	4 „ „
„ patraru	2 „ „
pentru Romanu si strainetate:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
„ diumetate de anu	8 „ „
„ patraru	4 „ „

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespundinti a-i nostri, si d'adrepulu la Redactiune: **Josefstadt, Langgasse Nr. 43**, unde suntu a se adresã si corespundintiele, ce privec Redactiunea, administratiunea sãu speditur'a cate vor fi nefrancate, nu se vor printu era cele anonime nu se vor publicã.

Pentru *anuncie* si alte comunicatiuni de interesu privatu — se raspunde cate 7 or. de linie repetirile se facu cu pretu scaziutu. Pretulu timbrulu este 30 cr. pentru una data, se antecipa.

Viena 8/20 augustu 1867.

Societatea literaria romana intrunita la Bucuresci in 1 augustu st. v. trase a supra-si atentiunea strainiloru, precum acest'a se prevedea lesne.

Dd. Golescu si Cipariu avura bunulu cugetu a intona scopulu societatei, si a spune anume ca ea n'are nemica d'a face cu politic'a. Acest'a preveni pre iniucii nostri cari steteau pandindu oca-siunea a se descarca a supra nostra prin organele loru de publicitate.

Unic'a „Pres'a“ betrana de Viena, nu se sfiesce neci de intortocarea fapteloru pentru a potã arunca cu tina dupa romani si dreptele loru nisuintie. Ea n'a auditu vorbindu pre Cipariu, neci pre Golescu, ea numai pre altii au auditu, neci pre acestia deplinu, numai cateva cuvinte, si acestea le comentãza in modulu de-si insiela pre cetitorii sei, si in nisuintia d'a innegrã pe romani.

Putienu ne potã astadi interesã daca publiculu nemtiescu se va dá sãu nu de sedusu din partea d'aristiceii sale. Suntemu securi ca daca acestu publicu si-va luã ustanãla a studiã afacerea, va vedã insusi contradicirile in publicistic'a sa, o sengura corespundintia are doue contradiciri, dar nu merita a ne ocupa de ele.

Totu asemenea de putienu ne potã astadi interesã ca ore regimulu ascultãva sãu nu denunciatiunea ce face „Presse“, dicendu: ore Austri'a potã-va privi in linisce asemenea miscari, fora a nu cadã in prepusu de slabitiune?

Se presupunemu pentru unu momentu ca Austri'a ar voi se asculte de „Pr.“ se nu stee in linisce, ci — cine scie din ce cauza — ar voi se ne pedepsesca, se ne globesca. Ore in asemenea casu n'ar veni regimulu in perplesitatea cea mai mare, nepotendu-ne globi, neavendu ce luã de la noi? Romanii din Transilvani'a aveau numai legile din diet'a de la Sibiu, acum acestea li-su luate, deci nu mai remane nemica de luat. — Romanii din Ungari'a au numai proieptulu comisiunei dietale in caus'a natiunalitatiloru. Acum daca guvernulu ni l'ar luã, noi in locu se ne sentimu globiti, am dice ca regimulu ni-a facutu noã unu favoru, sie-si o pomana.

Dreptaceea, daca cineva nu s'a potutu convinge despre fidelitatea romanãscã din miiele de dovedi sangerose pentru tronu si patria, recunoscute si de Maiestatea Sa, mai alesu in 1848 si 49, — repetimu: daca acestea n'au fostu d'ajuns pentru convingere, apoi pentru acel'a e bine ca de totulu se ne trãca cu vederea, cãci facendu altmintre d. e. denunciandu si innegrindu, numai ce comite absurditate ori ridiculositate, cãci asemenea fapte noã nu ni potu stricã, fiindu ca n'avemu ce perdeca natiune, neavendu noi nemica in despusetiune pozitivã.

Se vorbimu si mai sinceri. Scimu bine ca pre popõrale de orientu le ascãpta unu venitoriu de individiatu, dar d'aristic'a nemtiesca de Viena n'are cauza se incãpa invidi'a tocm'a d'acum.

Societatea literaria.

Foile din Romania le capetãmu erasi tardu. Comunicatiunea nu se mai imbunesc. Numai sambeta tardu s'er'a primiramu „Romanulu“ din 1 si celu din 2 aug. in care cetimu:

Membrii Societatii Literarie, au intratu adi 31 iul./12 aug. in Capitalea Romaniei, unde au fostu primiti, conformu programei publicate, cu cea mai deplina bucuria si fratietate. Cu tãte ca adi erã o di lucrãtorã; cu tãte ca ceremoni'a, anuciata fiindu pentru ieri, multu, fãrte multu n'au potutu fi prevestiti la timpu ca ea se va face adi, era nu mane, precum fusese mai antaiu anuciatu prin Romanulu, totu inse o multime de cetatiani, din tãte stazile societatii, s'a intrunitu la capetulu gradinei de la siosea, spre intempinarea membriloru Societatii Literarie romane.

Betrani, juni, femei, copii, toti se grabiau a luã parte la acest'a serbare in adeveru nationale, si mamele aretau copiiloru, totu ce se petrecea, spre a tienã minte ca au luat parte la serbarea dilei in care, cum a disu Primariulu Bucuresciloru „pentru antai'a ora capitalea Romaniei vede intrunita in senulu seu intrãg'a limba romanãscã; pentru prim'a ora se regasescu alature toti membrii acelei-a-si familie, toti fratii d'acela-si sange. Pentru antai'a ora Romanii din tãte unghiurile tieri se ntrunescu spre a face adeverat'a opera romanãscã, spre a ne intemeiã limb'a, cugetulu romanesc.“

De si despartiti politicesce, Romanii au fostu totu deun'a intruniti in cugetu, cãci nu potã cugetã intr'altu-felu acel'a-si sufletu. Cu tãte acestea, faptul prin elu insu-si, acest'a intrunire materiale, vedintã pentru prim'a ora erã unu spectaclu maretiu, ce facea se tresãte animele, si nobilitã fruntile tutoru asistintiloru prin feluritele cugetari ce elu provocã in fie-care anima, in fie-care frunte.

Publicãmu mai la vale, atatu proclamatiunea Primariulu Capitalei catu si discursulu prin care d. Ioanu Falcoianu, ca Presiedinte alu Comitãtulu instituitu pentru ceremoni'a acestei primiri, a ntempinatu pe membrii din osebitele provincie Romane, intruniti in sfarsitu acum, pentru a pune petrele fundamentale ale marelui edificiu nationale.

Cele din urma cuvinte ale domnulu Falcoianu fura acoperite de strigatele cele mai intusiasce de „Traiesca Romania!“ ce se repetira de nenumarate ori. Candu liniscea fu stabilitã, d. Hodosiu se espresse cam in termenii urmatori:

„Ve salutãmu cu iubire, frati liberi din Romanu libera; suntemu fericiti d'a ne aflã in mediloculu vostru unde cuventulu este liberu. E frumõsa libertatea vãstra. Nu v'o invidiãmu inse, ci o dorimu si pentru noi. O dorimu si lucrãmu si o sperãmu.“

Amu avutu fericirea a fi chiamati ca in unire cu domniã-vãstra se stabilimu unitatea limbei, unitatea limbei o avem, fratiloru; de la Tisa pana la Marea Nãgra, toti Romanii au aceasi limba, prin urmare n'avemu a stabili unitatea limbei, ci numai form'a ei, unitatea gramaticeii si a dictionariulu. Candu vomu avã acestã unitate in esprimerea cugetarii nãstre, vomu fi si mai uniti in sentiminte si cugete. Libertatea este dreptulu tuturor. Romanulu o cere cu gur'a, o pretinde in numele dreptulu, si candu i se contesta o dobendesce cu medilõcele morali sãu materialu dupa impregiaru. Bine v'am gasitu fratiloru. Vocea emotionata si cuvintele adancu simtite ale dlui Hodosiu provocara urari puternice si cea mai viva si atingatãre impresiune tutoru asistintiloru.

Dupa d. Hodosiu, d. Roman luã cuventulu si espresse fericirea d'a se aflã in mediloculu fratiloru sei din Capitalea Romaniei libere, apoi adauga: „Unitatea limbei a esistatu purure in tãte partile Romaniei; limb'a mama, de atunci candu ea erã a anticeii Rome, care dictã legi lumei intregu, de atunci ea s'a pastratu una si aceeasi; si acumu ne-amu intrunitu numai pentru a stabili form'a acestei limbe iubi-

te.“ D. Roman sfirsi multiamindu de bun'a primire, in termenii cei mai afectuosi si bine simtiti. Urarile prelungite ale multimei si veselele fanfare ale musiciloru gardei natiunale, se prelungira apoi pana candu membrii societatii literarie se departara in trasurile ce i erã destinate.

Primari'a comunei Bucuresci.

Bucuresceni! Mane, luni 31 iuliu, se serbãza sosirea in orasiulu nostru a Membriloru Societatii literarie romane.

Capital'a Romaniei va vedã mane, intrunita pentru antai'a ora, in senulu seu, intrãg'a limba romanãscã; pentru antai'a ora mane, se voru regasi alature toti membrii aceleiasi familii, toti fratii de acel'a-si sange. Romanii din tãte unghiurile tieriloru, pe unde lui Dumnedieu a placutu se-i imparta, se unescu mane spre a face oper'a cea adeveratu romanãscã, spre a ne intemeiã limb'a, cugetulu romanesc.

Se mergemu dara cu totii, cu totii se mergemu se-i intempinãmu la intrarea orasiulu nostru, ca cu o ora mai nainte se ne potemu inveselã de o atatu de scumpa si marãtia privire; se ne imbracãmu cu haine de serbatãre; se ne impodobimu casele in trecerea loru si cu totii impreuna se li urãmu buna venire; cu totii impreuna se li marturisimu inca odata cu catu doru si cu cata nerabdare ii adastãmu.

Membrii societatii voru soã la 10 ore demanãti'a la rondulu II de la siosea. Suntu facute, de catra unu Comitatu specialu, tãte pregaririle cuvenite spre a celebrã cu demnitate o atatu de mare serbare literarie si nationale. Primarulu, C. Panaitu.

Discursu

pronuciatu la primirea Membriloru Societatii Literarie, de catra Ioane Falcoianu Presied. Comitãtulu din Bucuresci.

Domniloru si frati! Suntemu fericiti de a fi langa d-v. interpretii Societatii Romane intregi, si a ve espresse sentimintele sale intusiasce pentru bun'a D-vãstra venire in mediloculu nostru.

Acestã di solemne, a reunirei celui d'antaiu Congresu literariu Romanu, va formã o epoca insemnata in istori'a tieri si literaturei Romane. Ati venit u se faceti unirea limbii Romane; acestã opera va fi petr'a fundamentala a edificiuulu maretiu la care aspirãmu toti, si ne feliçitãmu de alegerea ce guvernulu a facutu in persoanele D-vãstre.

Din mai multe judetie ale tieri amu primitu autorizãri de a ve espresse din parte-le, in acestã di, acelesi sentiminte fratiesci. Unele din judetie si municipiele loru, precum: Galati, Braila, etc., ne-au invitat u anca se ve spunemu ca au creatu, in onõrea dilei de 1 augustu, stipendie pentru studintii de peste Carpati. Astufelu tier'a intrãga se unesc la serbarea acestei dile, care va remanã eternu memorabile in tãte animele Romane.

Traimu departe unii de altii, iubirea nãstra inse, sufletele nãstre n'au hotare, si, ceea ce ne au tãnutu frati si Romani pana asta-di, Limb'a si Religiunea strabuniloru nostri, ne va apropiã si intari anca mai multu in fitoriu.

Dumnedieu se incunune oper'a ce sunteti chiamati a face!

Traiesca Natiunea Romana!

Traiesca Domnitorulu Carolu!“

In presãra de 1 augustu, membrii Ate-neului Romanu au datu unu micu banchetu, membriloru Societatii literarie. La acestu banchetu, n'au fostu invitati de catu membrii Ate-neului, profesori, reprezentantii Presci si Eminentia Sa Episcopulu de Argesiu. D. V. Alesandrescu, a portatu antaiulu toastu pentru bun'a-venire a reprezentantiloru tuturor provincieloru romane, la care a respunsu d. Roman, inchinandu pentru Romanu libera. Eminentia Sa Episcopulu de Argesiu, a inchinatu pentru domnulu Romaniloru; si o manifestare, fãrte caldãroã, a unui numerosu publicu, care a ve-

nitu pre piati'a teatrulu se salute pe nouii veniti, a noheiatu pentru diu'a de ieri serbarea nationale.

In 1 augustu a fostu deschiderea oficiale a Societatii, care, in lips'a dlui Ministru alu Instructiunii publice, ce este indispusu, s'a facutu de catra d. Stefanu Golescu. Domni'a Sa a disu, ca nu potã se-si implinesca mai bine misiunea de catu cetindu raportulu Ministrulu catra Locutientintia domnesca prin care s'a cerutu si s'a incuviintiatu instituirea acestei mari si nationale societati.

D. V. Alesandrescu Urechia a luat u cuventulu dupa d. ministru. Vorbele d-sale sentite cari vibrau de cugetarea intregu natiuni romane au facutu se trãca in auditoriu unu foru puternicu si se se cutremure sal'a sub aplause.

D. Cipariu, salutatu cu iubire si entuziasm, s'a suitu apoi la tribuna si multiamindu de buna primire; a definitu scopulu curatu literariu alu acestei societati. D. Sa a declarat u netedu ca politic'a nu este neci de cum de competintia ei; acestã parte a intereseloru Romanimii este incredintiatã membriloru guvernulu actualu, despre cari tãta natiunea are deplina incredere ca vor sci a face cu tãria si nesiovaire tãte detoriele ce situatiunea si interesele Romaniloru impune guvernulu Romanesc. D. Cipariu a terminatu facendu apelu la infrãtirea tuturor, pentru ca nu desbinãrile se aduca pedeco lucrãriloru celoru mari ce trebuiescu facute. Urari unanime si prelungite au spusu oratoriulu ca multimea ce impliã sal'a si piati'a l'a intielesu.

Intermedie musicali, constandu din diferite cantece natiunali din tãte provinciile romanesco, au formatu partea artistica a acestei mari solenitati natiunali.

Pe la sfarsitu d. Ioanu Brateanu a declarat u, in numele Mariei Sale ca Domnitorulu Romaniloru, care nu lipsesce neci odata de la asemenea manifestari, regreta ca impregiaru independenti da vointia sa l'au opritu astadi d'a asiste. Dominec'a viitoria inse, candu toti membrii societatii vor fi aici, o noã solenitate ii va intrunã, si Mari'a Sa va fi fericitu d'a asiste la serbare.

Se insemnãmu spre incheiare ca d'intre domnii Aginti ai poteriloru straine, consululu Franceii lipsindu din Bucuresci, numai agintele Italiei si cancelariulu consulatulu Serbiei asistau. Si cine in adeveru, mai bine de catu reprezentantele Italiei, potea se sentia santitatea unei asemenea serbari si prin presintia sa se-i fie de bunu auguru!

Avemu onõrea si fericirea se putemu transmite adi Romaniloru, antaiulu discursu prin care, la banchetulu de 31 iuliu d. Vasile Alesandrescu Urechia, si acel'a prin care in 1 aug. la solenitatea deschiderei sedintieloru societatii literarie, Ministrulu, d. Stefanu Golescu au intempinatu, in numele intregulu poporu romanu pe cei cari au venit din tãte partile Romaniei spre a restabili limb'a, sant'a temelie a natiunalitatii, struncinata prin felurite persecutari si trunchiari silnice si ucidãtorie. Curundu vom putã publicã si discursulu pronuciatu la solenitatea de 1 aug. de d. V. Alesandrescu Urechia, precum si respunsulu invetiãtulu si venerabilelu Cipariu. Si candu Romania vorbesce ea ensa-si prin acesti adeverati delegati ai ei, noi nu mai avem de catu a radica capulu, a ascultã cu amõre si respectu si a intielege.

Toastulu Dlui Vas. A. Urechia la Banchetu.

Domniloru! Poterea Ercululu unui poporu indianu statea in limba. Pe catu timpu o limba ii remanea, elu erã neinvincibilu.

Acestã alegoria cuprinde o sublima lectiune pentru popõre.

Da! pe catu timpu o limba nationale va esiste, va esiste creule, va existe natiunea! Disolutiunea unui poporu incepe din diu'a candu datãza disolutiunea limbei, cãci limb'a imparte

pururea sörtea poporului. A nöstra nu este ea öre documentulu celu mai viu alu faseloru diverse, dile de doliu séu de serbatörö prin care a trecutü insusi poporulu romanu? Limb'a nöstra reflicta oeriuulu, campiele inflorite si muntii carunti; ea este ecoulu carele a repercutatu si repércuta tipetele si suspinele, desmerdarile si urele animei si ale geniului si aspiratiuniloru naturali.

— Ce tíera, ce poporu este acest'a? întrebá strainulu pana mai deuna-di, candu urechi'a lui erá lovita de armoniósele vorbe romane.

Si la acésta întrebare cine raspunde domnilorü?

— Alta data i-aru fi respunsu . . . . Ba nu alta data . . . . In viitoriu, va raspunde la întrebarea strainului arma de la braciú si vulturii deapeleloru nöstre! Oh! dar a fostu dile candu arma ni cadiuse din mani, candu aquilele strabune si-reluasera sborulü dintre noi . . . . Atunci cine raspundea la întrebarea strainului? Cine? . . . .

— Limb'a, totu limba, mereu limb'a cea nemuritoró si frumósa o poporului romanu. „Întrebá, dicea ea strainului, ecurile Carpatiloru si ale Pindului, cari repercuta anca ultimele suspine ale eroilorü falnici; intréba glosarulu limbai: acelasi respunsu vei avé, cáci la noi tíera si poporu, poporu si limba sunt sinonime. Invasiunile au lasatu urme fatáli in campiele tiei; ele au lasatu acelesi urme in limba! . . . .

Vrei se scii, tu strainule, cine sum?

Asculta, colo sub olivii verdi ai Pindului resuna:

Hiu Romanu!
Esecu Romanu!

Asculta!

In vechiulu pamentu alu lui Decebalé o voce rezultandu din unirea a 10.000.000 de voci, a imarmuritu de spaima pre neamici. . . .

— Ce dice ea?

— Suntemu Romani!!!

Ei bine, d-loru, LIMBA, éca ce tesauru nestimabile, marc'a nöstra de nobléti'a, pergamenelú si sculele nöstre strabune, éca foculu sacru care guvernulu Romaniei libere, care Natiunea romana a incredintiatu societatei literaria a careia inauguraro va fi manc, si pre ai careia membri, in acésta di eternu memorabile in istoria literaturéi nöstre, ii avemü langa noi si de care decretelú divine ne-a despartitu politicesce de lungu timpü!

Bine ati venitü frati! bine ati venitü! ve dice Societatea Atoneului romanu si cu ea tíer'a întréga.

Ventulu ce vine despre muntii vostri are aripele incarcate de suspine si de durere.

Dar nu este, nu a fostu durere si nusunt suspine care se ve fi potutu oprí pro voi d'a strigá: Suntemu Romani si vom cultivá limb'a romana!

Strabunii vostrii au reinvetiatu pre parintiü nostri acestu strigatu, acestu protestu salvatorü: Civis Romanus sum! Si ec! asta-di, asta-di candu acestu protestu nu se mai ridica numai din fundaturile muntilorü vostri, fratilorü, éi din tóte unghiurile pamentului lui Traianu si ale lui Aurelianu, asta-di se ne indoimü de viitorulu limbai romane?

Portu acestu toastu, d-loru in onórea acelorü cari portandu in anim'a lorü animele a 12.000.000 de frati, vinu a areta lúmei cá limb'a romana existe, cáci existe poporulu romanu si cá nu suntü vorbe romane vorbele: dusmania dihonüa, robia, neamu, norodu, dar cá, cu lucrurile ce insemnédiá, amü reluatü vechile nöstre vorbe: *Nationalitate si Libertate!*

Se traiesca Societatea Literaria Romana!!!

Dupa d. V. Urechia, d. Hodosiú, purta unu toastu; din cauza cá n'au fostu stenografi, nu potemu dá de catu o prescurtare a cuvintelorü d-sale:

Pentru a doua óra am fericirea a vorbí in capitalea Romaniei libere.

Slavi'a ucide sentimentele, libertatea le re'nvie. Dar asta-di antai-si data pe pamentulu Romanu liberu, anim'a si vocea mea atatu e de miscata, sentimentele asiá me navelescu, in catu nu gasescu cuvinte de respunsu la asta frumósa, poetica si Romanéscá sáutare a d-lui Urechia.

Ceea ce odata numai visamü, éta asta-di se realicesca. Societatea literaria, la care ne-ati facutu onórea a ne invitá, are de a pune fundamentuiu unitatii limbai Romane. Limb'a este cugetarea. Unitatea ei, va fi unitatea cugetarei, unitatea ideii Romane.

Se traiti fratiloru liberi si nedespartiti.“

Cuventulu pronunoiatu de d. Ministru Stefanu Gulescu.

Domniloru! Me simtu datorü, in urm'a diverselorü impregiurari ce cunosceți, se amintescü in acésta solena si mare di a Istoriei nöstre literarie, me simtu detoru dicu, a amintí care este scopulu acestei societati ce inaugurámü?

Nu potu face mai bine pentru acésta de catu a dá lectura raportului Guvernului de la 11 fevruariu catra Locoteninti'a Printfara, prin care supune la aprobarea ei decretulu de constituire a acestei societati.

(Ací d. directoru generalu alu Instructiunei publice V. A. Urechia, da citire raportului citatu mai susu. Dupa citirea raportului d. Ministru urméza:)

Acestu raportu, veduratu domniloru, spune lamuritu totu ce dorimü, totulu la ce aspirámü prin infiintiarea Societatii insarcinata cu lucrarea Gramaticéi si a Glosarului limbai Romane. Abia mai erá de lipsa, in seclulu in care suntemü, de asemenea explicatiune, cáci nu póte fi dorintiá mai legitima si mai iertata pentru membrii acoeliasii Natiuni, ori cum Dumnediecu ar fi despartitu-o politicesce, de catu de a-si cultivá limb'a natiunale, tesauru care nu este putere omenéscá care se-lu ié de la unu poporu.

Aveti, domniloru Membri, mai nainte de tóte a ve ocupá de regulamintele constitutive ale Societatii. Le veti face dupa cum ve vor povetii lúminele d-vóstre. Guvernemintulu, din acésta di nu mai póte avé niei unu amestecu in lucrurile d-vóstre.

Societatea este si remane independenta si libera, cum libera si independenta a fostu, esto si va fi, limb'a poporului Romanu ori cate servituti si vicisitudini au potutu incovaia gramatiidii unora dintre noi. De asta-di in colo Societatea Literaria independenta, va avé raspunderea si glori'a lucrurilorü sale. Ministeriulu depune in mane d-vóstre, domniloru Membri fondurilo ce din diverse legaturi posedé dejá Societatea si alu caror'a depositearu legalu si naturalu, pana asta-di erá Ministeriulu. Pe langa asemenea fonduri materiali, d-vóstra primiti astadi de la Natiune unu depositu de o valóre nestimabila: Limb'a Sa.

In acésta Sala in care celu mai micu adornamentu vorbesce animei si mintii, si in acésta di in care vorbescu animele tuturorü Romanilorü, ce var puté dice Guvernemintulu Romaniei ce nu ar fi dejá in anim'a d-vóstra?

In acea anima cetimü acca dorintiá cá: Societatea Literaria se nu uite nici o minuta cá depositulu sacru primitu de lastrabuni, Limb'a, trebuie se-lu lasámü posteritatiü Romane, despulberatu si poleitu cum se despulbera si se poleiesce o seula strabuna, déra întregü si intactu.

Representanti ai limbai romane din tóte unghiurile pe unde Traian si Aureliu au plantatu vulturii Romei, cugetati mai alesu cu ingrigire d'a nu despartí prin limba pe poporu de clasele culte, cáci limb'a nu este a unei clase ci a natiunei si separarea limbai ar fi unu germine cu multu mai fatalu de catu relele ce aveti a combate astadi.

La lucru, societate literaria iubita romanilorü! Natiunea întréga si in particularu M. S., iubitulu Dumnitoru alu Romaniei si guvernamentulu seu, voru urmari cu anim'a si cu mintea lucrurile d-vóstra.

Se traiesca Carolu I.

Traiesca Societatea Literaria.

Convenirea suveranilorü din Francia si Austria la Salzburg.

Maj. Loru imperatulu si imperatés'a francesiloru sosira in Augsburg la 18 l. c. demanéti'a la 1 óra, unde fusera intempinati de capii dirigatoriilorü din locu si mai tardiú, pe la 10 óre nainte de prandiu, sósii si regele Bavariei pentru a salutá pe inaltii cafetori. De aci purescra cu toti impreuna spre Monaculu Bavariei unde ajunsera la óra 12 1/4; dupa o retinere de 10 minute Majestatile continuara calea impreuna cu regele Bavariei, si pretutindenea in Germani'a de la médiadi imperatulu Napoleone fu intempinatu cu salutari pré cordiale den partea poporului.

La óra 4 3/4 dupa médiadi in aceasi di (18) sosira Maj. Loru la curtea calei ferate din Salzburg, unde i acceptau spre intempinare imperatulu si imperatés'a Austriei, Alteti'a Sa imp. arceiduece Ludovicu Victoru, capulu tierii, pretorele orasiului si cati-va generali. Salutarea a fostu fórté cordiala între ambele parchi de Imperati. Maj. Sa imperatulu Francescu Iosifu recomandá suit'a sa Maj. Sale imperatului Napo-

loone, óra Maj. Sa imperatés'a Austriei recomandá dameló de curte M. Sale imperatésái Eugenia; dupa aceea Majestatile Francei, cari sosisera pe o trasura propria de curte, reprezentara suitele Loru Majestatilorü Austriei. Publiculu numerosu ce se adunase la curtea calei ferate urá Majestatilorü fr. vivato de trei ori. Nainte de ce s'au departatu de la curtea calei ferate imperatulu Napoleone, care erá in vestminté civile, impreuna cu M. Sa. imperatulu Francescu Iosifu inspetiunara compani'a de onóre a venatorilorü ce erá postata acolo. Capel'a militara delocu la sosire a intonatu melodía franceasa: „partant pour la Syrie.“

Imperatii amendoi si imperatéséle amendoué se urcara in o trasura de gala de curte si pornira de la calea ferata pe strat'a spre resiedintiá, éra publiculu numerosu urá de bucuria. Imperatii sídeau de'n deretru si imperatéséle nainte. Domniü din suit'a franceasa erau toti in vestminté civile. Ministrii au acceptatu pe imperatulu Napoleone in resiedintiá unde fusera recomandati Lui.

In 19 augustu, desu de demanétiá imperatii amendoi, îmbracati in vest. civile, facura preambulare pe stratele din Salzburg. Nainte de médiadi avura Monarcii convorbiri intime. Cu ocasiunea reprezentatiunii de eri a ministrilorü destinsé imp. Napoleone pe contele Beust in modu observabilu. Se presupune nu fara temeiü cá Majestatile din Francia voru remané aici pana vini.

In Salzburgu petrecu ministrii: Beust, Andrassy, Festeticiu si Taaffe, princ. Metternich, duca de Gramont ambasadorulu francesu din Viena, generalulu francescu Fleury si principés'a de Esslingen in suit'a imperatésái Eugenia. Nu o inca orbitu daca regele Bavariei va vení aici ori daca imperatulu Napoleone se va abate in returnarea sa pe la Nymphenburg.

In 19 ale. c. ambii Monarci avura o conferintiá in Salzburg; intra ei domnesce dispusetiune pacica. Imperatulu Napoleone este fórté prevenitoriu. Dlu Rouher va sósii in Salzburg mercuri la 21 l. c.

Revista diaristica.

„Wanderer“ de domineca contine o corespundintiá din Paris in care se desfasuira credinti'a politicilorü Francei cá statulu romanu va fi capace a impedeá tendintiile ruseseci catra Constantinopole. Prusi'a va fi puru destulu de tare pentru a sustiené si interesele dinastiei romane, si stipulatiunile din dreptulu gintilorü, cunoscendu pré bine d'alta parte ce periclu ar amenintiá-o prin estinderea rusesca. De asemene interesu e a dóu'a corespundintiá din Galati in acelu organu, si carea facemu se urmeze aci:

Galati, 14 aug. (Relatiuni de ale consulatelorü in principatele danub.) Unulu dintre dnii deputati ai D'Vóstre a indegetatu la unu faptu adeveratu — luandu-si indemnü dentro cuventare in caus'a industrialá in casa deputatilorü — cumca o casa respektata negociatoréscá den Viena s'a rogatu a nemica de consulatulu austriacu ca se introvina la o pretensiune de parrale ce devenise dubia in Romania, si cumca numai atunci a ajunsu la rezultatulu doritu (numit'a casa) dupa ce in acéa-si cauza a apelatu la ajutoriulu consulatulu prusianu. Dara la acésta indegetare a casului despre care nu póte fi indoieála, lipsesce a dóu'a parte: dlu deputatu a uitatu se adauge cá petitiunea den urma a fostu petrecuta de o sumulitiá bunicea de ducati. Ascultati, si ve mirati, cum stau trebile cu consulatelu din Romania: Daca cutarü negociatoriü rom. peste nópte i pica in minte se nu raspunda detorinti'i la care se doobleghase, se peface totu cu asemenca iutiéla electrica, casí ce'a ce-i dede ideí'a, in supusu strainu pentru ca se se ascunda sub murulu scutitoriu de o justitiá ce nu se póte aplicá la densulu — si nemic'a e mai usioru de catu acésta: pentru 2 galbeni póte face se fic primitu ca supusu alu Niderlandiei pentru 3 alu Belgiului; pentru 4 galb. i va succede pré usioru a se pune sub scutulü Angliei, Svediei, Prusiei séu altei potestati. Pretiulu patronatulu strainu variéza numai dupa trebuinti'a de paralo a personalulu de la oficiulu consulatulu respektivu. Marfa cea mai cercata este predomnirea francesilorü, de unde feresce cá manier'a franceasa servesce romanului de exemplu. Dara se revenimü la consulatele nöstre. Consulatele au trecerea mai mare pe tempulu asentatiunilorü rom. cari cam de regula se facu dupa sistem'a rusesca, primindu fetiorii pre strate. Fie-cine crede cá numai sub scutulü strainului póte scapá de a-

sentare si grabesce a si procurá, cu ori-ce pretiu, o patenta de supusu strainu.

Cum se face inse o astfelü de scapare din partea strainilorü respektivi, póte servi de modelu urmatoriuulu casu la care senguru am fostu martoru oculatu: Unu supusu, — facutu ca deus ex machina — a unui representante colectivu a mai multoru poteri mari si mici, scapá de organele rom. de asantare — multiamita poterii sale fisice, erculeane, si calca s'a fu dreptu la consulatu, unde cerá scutare de poterea ce vatema dreptulu gintilorü. Dlu consulu nu sciu se-i dec altu sfatu, de catu i demandá: „Sui in podu,“ dicendu-i pe nemti'a: „Steigen Sie gefälligt auf meinen Heuboden, und es wird Ihnen kein Haar gekrümmt werden.“ Lucru firescu cumca la astfelü de interventióne prisosesce calea fatala diplomatica, prin scimbarca notelorü. Si totusi acesti domni suntü, — din candu in candu — siliti chiar se si serie: Noi cunoscemü in persóna in Romania unu ambasadoru a mai multoru poteri mici, acreditatu dupa tóte formele, care candu sígnéza cutare actu oficialu, primesco sigilulu of. de la secretariulu seu, ce este desultü; acésta inse, nesciindu de care sigilü are lipsa Esc. Sa. lu întréba: „cu care sig. Esc.?“ „Macar care“ striga pré potintele d. consulu catra secretariulu seu. Asiá sta trába cu consulatelu din Romani'a! — Reorganizatiunea consulatelorü ce in dilele acestea s'a proieptatu se se face prin inchimbarca personalulu, nu o am dorí, pentru cá ni aducemu aminte de ranitulu din disa, care a luatü in nume de rou unu caletoriu pentru cá a gonitu muscele ce sugeau din ranele lui. „Cáci“ — dicea elu — „acestea suntü satule, si daca le alungi voru vení altele flamende, si voru sugé de nou.“

Homoru (Bucovina) in 1 augustu.

Audimü din esvóre secure cá in senulu venerabilei nöstre episcopii se facura degiá consultariile premergatórie, anume esaminarea petitiunilorü si calificarca competentilorü in scopulu asiediarü postulu vacantu de consiliariu consistoriale. Clerulu, a caruia destine depindu in o parte insemnata de la intieleptiunea, amórea de dreptate si patriotismulu consiliulu scaunului episcopale, saluta cu bucuria acestu pasu de reintregire alu sonatulu consistoriale si bucuria nöstra va fi deplina, daca vomü audi catu mai curendu, cá loculu venerabilei consiliariu Ioane Chibiciu s'a asiediatu cu unu barbatu, carele se fie oficiulu de folosu éra diecesei spre onóre.

Dintre cei treispredicece preuti, ce petira pentru postulu vacantu, este de unde alege; si alegerea nu póte se fie grea, daca se va dedice *principiulu de predestinare* adeca datinei, de a predestiná mai nainte de concursu pre cutarele nepotu séu cuseru pentru cutare postu séu pre cutarele sufletu servile pentru cutarea demnitare mai nalta, éi se vor luá in privire calitatile reali ale petitorilorü, recerintiele oficiulu consistoriale si opiniunea publica a clerului diecesanu.

Suna vorb'a, si inca tare, cá in *cancelari'a domnului celü mare* (se avemü iertare, deca ne folosimü si noi de o numire nascuta de asta iérna) se fie predestinatü pentru postulu vacantu p. Comorosianu si cumca mai de-una-di se fi fostu pentru elu multa desbatere. Noi nu voimü se reproducem acúsarile publice cunoscute din organele romane de publicitate, despre cari si in altu modu nu remaseramü in nesciintiá, éi numai dicemü, cá pe catu ne-am mahnitü audiendu de naintarea s. sale la decasteri'a diecesana, pre ata'a ne-am bucuratu audiendu, cá unii dintre membrii *senatulu* suntü de alta parere, mai vertosu, cá d. profesorü si asesoru C. Popoviciu in una scrisóre separata catra p. episcopu se pronunoiá in unu modu categoricu contra p. Comorosianu, propunendu o terna din profesorulu teol. Vasiliu Mitrofanovicu, paroculu Ioanu Mandievschi si catichetulu gim. Mihaiu Calinovschi. Trebuie se marturimü, cá asta propunere o cea mai corespundentiá ce se póte face, de óra-ce acestia trii candidati nu numai cá sunt emuinanti intru sciintiele recerute, ma posedu curati'a caracterului si increderea deplina a clerului. Respectu persónai d. Popoviciu pentru asta propunere si S. sa se fie securu, cá ori si candu va manifestá in pusetiunea sa de asesoru astfelü de intieleptiune si amóre de dreptate, va secerá din partea clerului multiamire ferbinte.

Suntemü curiosi, de vor fi respektate de Escelintiá sa p. episcopu argumintelu si vótele d. Popoviciu si Zurbanovicu, cu care consen-

tesce, potemu dice, clerulu intragu, séu cã póte vor precumpni argumentele subieptive ale dlui Schönbach, carele patrocinandu pre p. Comorosiannu, a si cutezatu a face observari asupra propunerii d. Popoviciu. E cunoscutu, cate su-perari a suferitu pre santi'a sa, urmandu dupa suatul secretariului seu, si nóa ni-ar paré reu, daca cu asta data s'ar convinge Escelintia sa de nou, cã e inzadaru a se porni contra valurilor opiniei publice a clerului si a diecesaniloru, cari, precum audim, sunt decisi a face pasi la Maestata sa in caus'a acést'a. Din contra cuge-âm, cã zace intru intercalu diecesei si a odih-nei Escelintiei sale, a face o transactiune in politica de pana acum si a incepe asta transac-tiune cu actulu asediarii presente. Ast'a o di-cenu cu sinceritate inse si cu apasantia, precum recore pietatea animei nóstro si seriositatea lu-clerului, in carele ne vediaranu nevoiti a ne fo-losi de calea publicitatii. —

Aradu 4 augustu c. v.
(*Pareri despre dreptulu parochieloru a-si alege parochi.*)

In nr. 77 alu acestui pretiuitu jurnal, aflam una corespondintia din Temisióra de Dnulu protopresviteru Dregheciu. La acést'a de dupa provocarea susmentianatului protopresvi-teru, cu mare doru am acceptatu desluciri din partea fratiloru Logosieni; dar ne aflandu pana acuma unele ca acestea, mi ieu indresnela a me adresá cu aceste putine orduri, ca se ai bune-tate a le dá locu in pretiuit'a fóia; care inse nu e critica voiescu a le aduce naintea on. pu-blicu, — cãci la acést'a nu sum chiamatu — ci e o observare simpla. —

Numitul protopresviteru dice: cã si-a datu ustané'la a cercá contestulu S. Scripturi si canónele adunariloru bisericesei, si n'au aflu-tu nici unu temeiú spre documentarea pretinsului dreptu alu Logosieniloru; de a alege parocu. — Mai departe cã in S. Scriptura au aflu-tu nu-mai ata'ta (Fapt. Apostol. 1—15. 26) cã cu o-casiunea alegerii unui Apostolu nou in loculu vendiatoriului Jud'a Apostolulu Petru au propusu pre doi insi pre Iosifu si pre Matea; si dintre acestia nu au alesu invetiaceii cari erau 120, ci s'au alesu care au trasu sórtea a-deca Matea.

Dar fiind cã nu voiescu a me duce la es-taminare lunga — de asta data — mi ieu de-basa tocmai acestu testu alu S. Scripturi, care Dnulu Dregheciu l'a pomenitu. Domniei Sale pe scurtu am a dice: cã nu a bagatu bine de se-ma la acelu testu. Acestu testu asié suna: „Si au pusu pre doi; — si rogandu-se au disu; — si au aruncatu sorti s. c. adeca: au pusu, au disu, au aruncatu ei toti acei 120 de inveti-acei, dar nu singur Petru precum afirméza Dom-ni'a Sa. Spre intarirea acestui adevéru provocu pre Dnulu Dregheciu spre cetirea testului si in alta limba. — Prin urmare de aci apriatu potemu vedé; cã Matea de fitoriu Apostolu s'a propusu de intrég'a adunare a invetiacciloru respective a Crestiniloru cari au fostu cu nu-merulu 120. Si nu prin unic'a persóna alui Petru. —

Éca dara dreptulu fratiloru Logosieni pe care potu basá drépt'a loru protensiune de a a-lege Apostolu, respective parocu in loculu ce-lui repausatu. — Acestu dreptu alu fratiloru Logosieni senguru Dnulu Dregheciu (dóra desi-tara de vóia) ni l'au descoperitu si prin sus-a-linsulu testu; cãci de dupa drépt'a judecata de-voie se incheiamu, — cã de óra-ce in loculu vindiatoriului Jud'a insi-si Crestinii au alesu Apostolu, éra nu unulu séu altulu; — cã toc-mai acelu dreptu debuie se-lu avemu si noi, — ieu fiesce care comuna bisericesca — cari sun-temu urmatorii acelor Crestini. — Arete-ne acum Dnulu Dregheciu cã prin cine, prin ce-telu do canonu (de óra-ce dice cã aceste le-a cercat) candu, si unde s'a luat acestu dreptu de la Crestini? —

Se mergemu mai departe: dice Dnulu Dregheciu; cã daca ar avé fiesce care comuna dreptulu alegerii, atunci dreptu minoritatea spi-rituala a credinciosiloru de multe ori nu s'aru alege celu mai calificatu, si cã adese ori s'ar avé intemplá si unele abusuri; precum de-vedendu s'au intemplatu intr'o comunitate ve-tina. —

Se dicemu cã in acést'a privintia (de dupa lista Dniei sale) dóra ar avé dreptu; dar se vedemu si intemplarea comunitateicare oamin-tace. Acést'a comuna e Remetea, la acést'a pa-rocia au fostu concurenti: unu teneru cu 7 cla-se gimnasiale, carele totodata a finitu si cursu-

rile clericale totu cu eminentia; altulu cu 3 clase; si unulu cu 4 clase *elementare* si carele cur-surile Clericale le-a absolvatu asié dicendu mai multu cu . . . . .

Poporulu — care e cu minoritate spiri-tuala — ar fi doritu se li se tramita de Apo-stolu (Parocu) colu cu 7 clase — „acést'a o-tiene Dnulu Dregheciu de coruptiune!“ dar durere! cãci in loculu acestuia vedemu cã a ca-petatu — pe langa eclatanta recomandare si propunere a acelu cu maiortate spirituala — pre celu mai calificatu, religiosu, si mai demnu — adeca pre celu cu 4 clase elementare. — Caus'a acestei drepte alegeri o lasu on. publicu se o judece. — — — — —

In fine se vedemu ce l'a doritu pre Dlu Dregheciu de dreptulu fratiloru Logosieni, si ce l'au indemnatu la ata'ta ustanéla de a frun-diaritu S. Scriptura si Canónele? Eu cugetu cã nu alt'a; de catu cã fiindu si Domni'a Sa pro-topresviteru séu coroeppiscopu, se teme, cã de cumva fratiloru Logosieni li s'ar concede drep-tulu dreptei loru pretensiuni de a alege pa-rohu; — si alte Orasie si comune care sunt sub priveghiarea Dniei Sale ar pretinde ase-mene dreptu; candu apoi ar perde fórté multu, respective dreptulu care se nisuesc a-lu susti-ené — deducendu-lu tocmai de la Apostolulu Petru — de a poté si mai de parte propune Venera. Consistoriu persónele cele mai calificate, religiose, si mai demne, precum a facutu in Mosinit'a, S. Mihailulu Romanu, Remetea, s. a. l. — Sinodu, si éra si dicu cã dupa Sinodu ar diendu aseépta sufletulu nostru!!! —

S. Secosianu.

Logosiu augustu 1867.

† Ioanu Iancu.

Acest'a e numele unui studinte romanu din Logosiu, nascutu in 24 febr. 1844 si re-pausatu in 14 juliu 1866.

Viéti'a acést'a scurta, si conditiunea lui de studinte inca merita a ni aduce a minte de tenerulu romanu. —

Dupa ce a invetiatu normalele romane si germane, precum clasele gimnasiale inferio-re in Logosiu, a studiatu mai departe in Pest'a, si in anulu 1866/7 scolasticu avea se finéscu clas'a a 8. dar' morbosu a remasu a casa, pentru cã i s'a numeratu dilele.

Accea, ce deosebi ne face ca se nu-lu ui-támu e artea musicala a tinerului. — Elu a studiatu violin'a de la tatalu seu si mai tardiu la reuniunea musicala din Logosiu. Ajungendu la Pest'a, doi romani, cari aveau actiuni pentru fundarea consistoriului (conservatoriului?) lu-recomendara institutului si aci I. I. invetiá violin'a si basulu generalu (legile de compo-sitiune).

Progresulu lui in artea musicala a ince-putu a fi fórté imbucuratoriu, pentru cã talen-tulu lui se desvoltá de a deveni unu compo-sitoriu romanu, carele avea se figureze in partile acesto de antaiulu barbatu pe acestu terenu.

Elu punea cu usioretate arii romane pe note, precum: Marei lumea, — Ros'a de Craiov'a si ori ce audiá; elu facca variatiuni asupra me-lodiiloru romane, precum: Trei Floricele, — elu compunea melodie originale, precum: Pout-pouri, Serenada, Scumpa fetisióra, marsiulu casinei romane (primitu si de banda militara a ulaniloru in repertoarul seu). — Tóte aceste aréta talentu frumosu pentru musica si compu-nere, si dá sperantia mare pentru romani. —

Perderea acestui teneru, in interesulmu-siceii populare e nereparabila pe unu timpu lungu, pentru cã planisemu a face cu elu es-cursiuni intru poporu, la sciutii cantareti po-pulari ca se punu pe nóte, ariele mai multoru balade istorice si familiare ariele colindcloru si altoru doine si hore inca necunoscute in litera-tur'a musicala, si cari ca unu materialu vechiu, si de mare pretiu, se fie fostu o fantana pentru desvelirea musicei nationale si o suplinire esen-tiala a poesiei populare.

Dr. At. M.

Protocolulu

siedintieloru directiunii Asociatiunei aradane pentru cultur'a poporului romanu tiente in anulu 1866/7.

Siedint'a VIII
(ordinaria.)

tienuta in Aradu in 14 juliu nou 1867.

Presiedinte. Mironu Romanulu direc-toru secundariu.

Membri oficiali: Emanuilu Misiciu perceptoru si Ioane Goldisiu notariu.

Membri asistenti: Dr. Atanasiu Sian-doru si Ioane Popoviciu Deseanu.

73. Protocolulu siedintiei VII dupa dis-pusetiunea de sub nrulu 72 s'a autenticatu in 22 juniu.

Se ie spre sciintia.

74. Présanti'a Sa dlu episcopu ca presie-dinte alu Asociatiunei cu privire la determina-tiunea adunarei generale din 1864 nr. 21 trans-pune statulele asociatiunei sosite din partea mi-nisteriulu de interne pe calea presidiului co-mitatense pe langa acea incunosciutare, cumca Maiesf. Sa cesaro-regéscu cu pré nalt'a resolu-tiune din 15 martiu a. c. s'a induratu pré gra-tiosu a concede, ca §§. 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10 si 12 se se póta modificá si implini dupa testulu ala-turatu sub A.

Determinatu:

Statulele sunt dupa testulu modificatu a se descrie in trei esemplarie, si a se retra-mite Pré Santiei Sale pentru inaintare la lo-curile mai nalte.

75. Sub nrulu 63 a siedintiei trecute dlu Ioane Arcosi fiindu alesu in calitate de substi-tutu de fiscalu alu Asociatiunei pana la aduna-rea generala mai de aprópe, dechiara cã alege-rea acést'a n'o póte primí si trimite comunica-tele in dreptu.

Determinatu:

Domnulu Lazaru Ionescu advocatu in Aradu e rogatu ca si pana la adunarea gene-rala mai de aprópe, se binevoiesca a primí sarcin'a fiscalatului Asociatiunei

76. Dlu Iosifu Papu colectante alu Aso-ciatiunei, in urmarea alegerii sale de protojude la Beiusiu fiindu silitu a se departá de Oradea Mare, cere a fi dispensatu de sarcin'a acést'a si pentru Oradea Mare si cercu a se denumi altu colectante.

Totu odata trimitiendu din partea dom-niloru Petru Erdélyi, Ioane Tiforu, Petru Ci-ceronescu si Gavriulu Rednicu dechiariuniile date pe anii 1866—1869, precum si consen-narea membriloru carii se tienu de acelasu cercu, face cunoscuta cumca membrii cuprinsi in lista alaturata, toti au respunsu obligamen-tulu pe anulu 1867, ma dnii Costinu si Erdélyi si pe anii urmatori 1867/8 si 1868/9, si cum-cã sumele incasate le a trimisu perceptoratului Asociatiunei.

Determinatu:

Dlu Iosifu Popu pe temeulu cercu-stariloru introvenite se dispenséca de sarcin'a preavuta ca colectante, si pentru probatulu zelu, din partea acestei directiuni i-se espri-ma multiamita protocolara.

Inlocuirea dsale pana la crearea cer-curiloru se lasa in suspensiune, éra dechia-ratiuniile precum si consemnarea membriloru se predau notariului pentru inregistrare.

77. Protojudele cercului Siriei cu epis-tol'a sa din 19 juniu a. c. nr. 244 cere trimite-rea tacsei de 21 fl. 35 cr. v. a. pentru lecuirea si sectiunarea reposatului Iova Cresticiu, stato-rite judcialminte in contra lasementului ace-luiasiu pe partea medicului Alesandru Nistoru.

Determinatu:

Ca asociatiunea acést'a in privint'a pretensiunei Drlui Alesandru Nistoru se se póta orient'a, se decide a se recerca Proto-judele cercului Siriei, ca se binevoiesca a comunica cu Asociatiunea si specificarea a-mintitei pretensiuni, precumu si determina-tiunea judetiala privitóre la statorirea aceleia.

78. S'a cetitu provocarea oficiului regescu de contributiune din 24 maiu a. c. Nr. 433 pentru solvirea de 50 fl. v. a. ce umbra dupa sum'a testata acestei asociatiuni de Georgiu Pop'a.

Determinatu:

Provocarea acést'a se preda fiscalu Aso-ciatiunei cu insarcinarea de a esoperá usio-rarea Asociatiunei de acestu greomentu, din motivu cã asociatiunea nóstra e unu institutu numai pentru promovarea culturai popo-ruului.

79. Notariulu produce conspectulu mem-briloru cari s'au insinuat a intrá de nou in asociatiune.

Determinatu:

Spre reverdera operatului acestuia se denumesc o comisiune statatóre din percep-torulu si notariulu asociatiunei, carii sub pre-sidiulu dlui directoru secundariu voru avé

pe siedinti'a urmatóre a reportá despre cele aflate.

80. Perceptorulu asociatiunei roportandu despre starea casei face cunoscutu, cumca:

1. Din aprile a remasu nedisponibili 303 fl. 4⁹/₁₀ cr.

2. Totu din aceea luna disponibili 877 fl. 94 cr.

In maiu si juniu au incursu 23 fi.

Sum'a disponibila 900 fl. 94 cr.

In maiu si juniu s'a erogatu de totu 851 fl. 42²/₆ cr.

Remane 49 fl. 51⁴/₆ cr.

Determinatu:

Se ie spre sciintia.

81. Dnit Nicolau Polisiu, Ioane Silviu se-lagianu, Teodoru Köváry, Dimitriu Rojtanu, Dimitriu Jorgoviciu, si Vasiliu Ratiu voindu a fi si mai departe membri ai asociatiunei pe anii 1866—1869, se dechiara de nou, celu d'antaiu cu 5 fl. éra coialalti cate ou 2 fl. v. a. pe unu.

Determinatu:

Se predau notariului asociatiunei spre inregistrare.

82. Ioane Goldisiu notariulu asociatiunei in legatura cu resignarea sa de sub nrulu 71 alu siedintiei VII. resignéca de nou postulu no-tariulu si se róga de directiune, pentru buna-vointi'a de a luá motivele resignarei sale in consideratiune si de la postulu notariulu a-lu dispensá.

Determinatu:

Resignarea acést'a se primesce si de notariu alu directiunei se alege Julianu Gro-zescu, fiindu rogatu dlu presiedinte ca si pana la autenticarea protocolului se bine-voiesca pin decretu a-lu chiamá spre ocupa-rea postului notariulu.

83. D. Georgiu Ebesfalvai protofiscalu co-mitatensu a mai daruitu asociatiunei trei carti: „Az orosz interventio Magyar országbán,“ — „A. Köztörvény hatóságí önkormányzat bizto-sításáról,“ — si „Az 1867-diki magyar felelős ministerium.“

Determinatu:

Se primescu cu multiamire si se pre-dau bibliotecariului substitutu Teodoru Serbu spre pastrare.

Protocolulu acest'a s'a autenticatu in 15 augustu nou 1867.

Mironu Romanulu m. p. directoru secundariu. Julianu Grozescu m. p. notariu.

Economia.

Tergulu de Viena.

Pretiuurile negótiiloru sunt: centenariulu (marge, mago)

Bumbaculu Egiptianu	100 fl.	110 fl.
„ Nordamer. middl.	75—80	„
„ Grecescu	70	„
„ Levantinu 1.	60	65
„ Persianu	50	53
„ Ostind. Dhol. fair	58	„
„ „ Surate fair	50	„
Canep'a de Apatin	19—21	
„ „ Itali'a, curatite faine	64 fl.	80 fl.
„ „ „ mittf.	50	60
„ „ „ Poloni'a naturala	17	18,50
„ „ „ curatita	25	31
Inulu natural de Polonia	18	21
„ „ Moravia natural	25	36,50
Mierea de Ungari'a naturala	18	18 ¹ / ₂ „
„ „ Banatu alba	—	„
„ „ Ungari'a galbena	18 ¹ / ₂	19 ¹ / ₂ „
Sementi'a de trifoiu din Stiria		
„ cea rosia curatita	30	—
„ „ lucerna italiana	30	„
„ „ „ francésca	40	42
„ „ „ ungarésca	26,50	27
„ „ „ curatita	28	29
Talpa lucrata (Pfundleder		
„ prim.)	84	87
„ „ („ Corametti)	77	79
Pelea de bou, uda cu córne,		
„ cea din Poloni'a de 21—23 cr.		
„ „ din Ungari'a de 24—25 „		
„ „ „ „ uscata cent.	51—54 fl.	
„ „ „ „ „	53	55
„ „ „ „ „	vitielu	„
„ „ „ „ „	fora capetine	130
		137

